

УДК 628.007.52

М.М. Ткач

**ВИЗНАЧЕННЯ ВИДІВ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ МІЖ ЕЛЕМЕНТАМИ
ТЕХНОЛОГІЧНИХ СТРУКТУР ГВС**

Вступ. Сучасні темпи науково-технічного прогресу викликають суттєві зміни у сфері виробництва. Це пов'язано головним чином з постійним вдосконаленням та оновленням продукції, яка випускається, що у свою чергу, викликає необхідність постійної перебудови виробництва. У зв'язку з цим визначальне значення набуває використання гнучких виробничих систем (ГВС), які побудовані на базі окремих гнучких виробничих модулів (ГВМ) і являють собою якісно новий рівень технічного оснащення та організації виробництва [1].

Широке впровадження ГВС потребує вирішення ряду задач, які виникають при їх проектуванні. Однією з таких задач є вибір необхідної кількості ГВМ, закріплення за ними відповідних операцій та пошук раціональних компонувальних рішень. Суть цієї задачі полягає в тому, щоб виходячи з заданого опису операцій технологічних структур (ТС) окремих групових операцій та безпосередніх зв'язків між ними отримати інформацію про ТС ГВС у цілому та визначити основні її структурні компоненти [2].

Аналіз попередніх досліджень. Отримані в роботах [3,4] групові операції $ГрОП = \{ГрОП_j\}, j = [1, J]$ та їх технологічні структури $TS_{Гр} = \{TS_{Гр_i}\}, i = [1, I]$ можуть бути використані для вивчення питань, які пов'язані з закріпленням операцій за ГВМ. Математичний опис структурних співвідношень між операціями $ГрОП$ дає можливість побудувати формальні процедури та машинні алгоритми їх структурного аналізу, які дозволять чітко визначити різні структурні утворення та провести закріплення їх за ГВМ.

В залежності від глибини структурного дослідження групових операцій приймаються до уваги ті або інші групи факторів, які визначають відношення між операціями. Так, при первинному аналізі технологічної структури $TS_{Гр_k}$ групової операції $ГрОП_k$ вже достатнім є встановлення самого факту наявності зв'язків між тими

або іншими операціями [5]. Більш глибоке дослідження технологічної структури $TS_{Гр_k}$ потребує врахування напрямку цих зв'язків, а при подальшому поглибленні структурного аналізу і взаємозв'язків між операціями.

Мета роботи – визначення та побудова формального опису різних видів взаємозв'язків між операціями, які концентрують у собі дані про технологічні структури групових операцій ГВС.

Матеріал і результати дослідження. Для визначення видів взаємозв'язків між елементами технологічних структур ГВС розглянемо пару операції OP_{ji} та OP_{jk} , $i, k = 0, 1, \dots, P$, які належать j -й технологічній структурі і пов'яжемо з ними двомісний предикат [5]

$$\alpha(i, k) = \beta(i, k) \vee \gamma(i, k), \quad (1)$$

де $\beta(i, k)$ - компонента вхідних зв'язків операції OP_{ji} від операції OP_{jk} , а $\gamma(i, k)$ - компонента вихідних зв'язків операції OP_{ji} до операції OP_{jk} . Тоді, якщо

$$[\alpha(i, k) \vee \alpha(k, i)] = 1, \quad (2)$$

то операції OP_{ji} та OP_{jk} мають назву безпосередньо пов'язаних в даній структурі. Очевидно, що в силу (1) співвідношення (2) еквівалентне

$$[\beta(i, k) \vee \beta(k, i) \vee \gamma(i, k) \vee \gamma(k, i)] = 1. \quad (3)$$

Виконання співвідношень (2) або (3) означає, що хоча б одна із множин $[X^{(i,k)}]$, $[Y^{(i,k)}]$, $[X^{(k,i)}]$ або $[Y^{(k,i)}]$ є не пустою ($[X^{(i,k)}]$ - множина вхідних зв'язків OP_{ji} від OP_{jk} , $[Y^{(i,k)}]$ - множина вихідних зв'язків OP_{ji} до OP_{jk} , $[X^{(k,i)}]$ та $[Y^{(k,i)}]$ - відповідно множини вхідних та вихідних зв'язків від OP_{jk} до OP_{ji}), тобто між двома елементами ТС є безпосередній зв'язок. На прикладі ТС, яка наведена на рис. 1 операція OP_1 безпосередньо зв'язана з операціями OP_2 та OP_3 , операція OP_6 - з операціями OP_3 , OP_5 , OP_7 , OP_{10} і т.д.

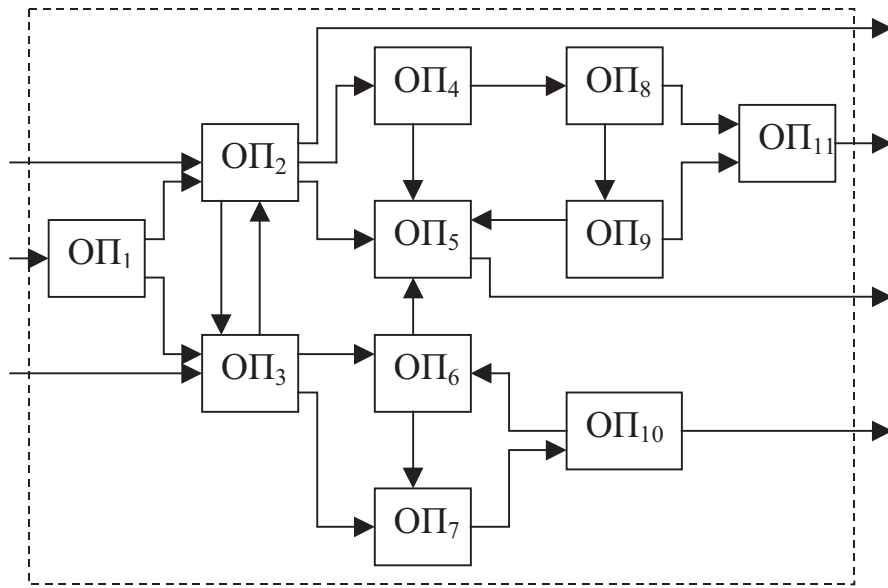

Рисунок 1 - Приклад ТС групової операції

Безпосередні зв'язки між елементами ТС можна наочно відобразити у вигляді неорієнтованого графа, вершини якого відповідають операціям відповідної групової операції, а ребра – зв'язкам між ними. Граф безпосередніх зв'язків для попереднього прикладу ТС наведений на рис. 2.

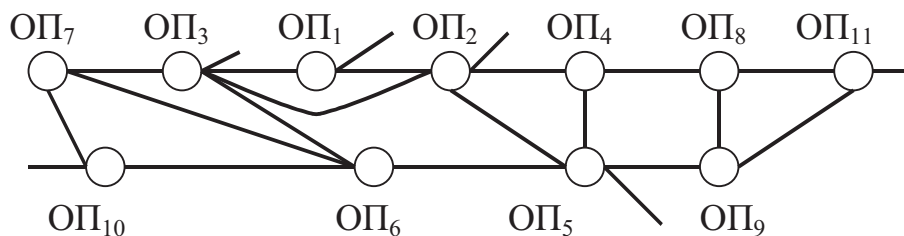

Рисунок 2 - Граф безпосередніх зв'язків між елементами ТС

Для проведення аналізу ТС суттєве значення мають види безпосередніх зв'язків між її елементами.

Будемо вважати, що операція $ОП_{jk}$ безпосередньо іде слідом за операцією $ОП_{ji}$ (операція $ОП_{ji}$ безпосередньо передуює операції $ОП_{jk}$), якщо

$$\gamma(i, k) = 1. \quad (4)$$

Це означає, що вихідні зв'язки, які йдуть від елемента $ОП_{ji}$ до інших елементів ТС, потрапляють і до $ОП_{jk}$. Причому сприймаються

останньою як вхідні зв'язки (наряду із вхідними зв'язками, які йдуть від інших елементів ТС та зовнішнього середовища).

Очевидно, що даний елемент, якщо він навіть є зовнішнім елементом, може безпосередньо йти слідом за декількома (безпосередньо передувати декільком) елементам ТС.

Звернімось до прикладу ТС, який представлений на рис. 1. Операція ОП₁ безпосередньо передуює операціям ОП₂, ОП₃; операція ОП₂ безпосередньо йде слідом за операціями ОП₁ та ОП₃ і в той же час безпосередньо передуює операціям ОП₃, ОП₄ та ОП₅; операція ОП₇ безпосередньо йде слідом за операціями ОП₃ та ОП₆ і безпосередньо передуює операції ОП₁₀ і т.д.

Безпосередні зв'язки цього виду відображаються за допомогою орієнтованих графів (напрямки дуг співпадають із напрямками послідовностей виконання операцій). Для прикладу ТС, який розглядається, орієнтований граф зв'язків між її елементами зображений на рис. 3.

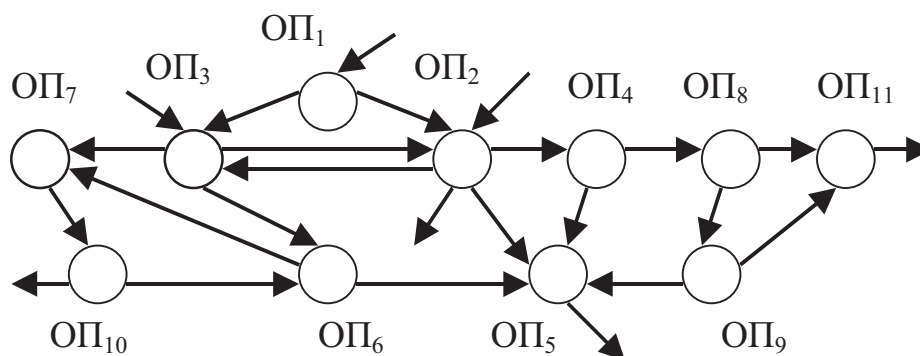

Рисунок 3 - Орієнтований граф зв'язків між елементами ТС

З точки зору аналізу ТС великий інтерес представляють різні види зв'язків між її елементами, які здійснюються не на пряму, а через інші елементи.

В технологічній структурі $TS_{Гр_k}$, яка має операції ОП_{ji} та ОП_{jk}, $i, k = 1, 2, \dots, N$, утворимо сукупність операцій E_m виду ОП_{ji}, ОП_{jl_1}, ОП_{jl_2}, ..., ОП_{jl_r}, ОП_{jk} розміщуючи між ОП_{ji} та ОП_{jk} будь-які сукупності з операцій, що залишились. Пронумеруємо отримані сукупності E_m в деякому фіксованому для даної ТС порядку $m = 1, 2, \dots, s$. Крім того, уведемо нумерацію операцій $\{ОП_{jp}\}$ в кожній

сукупності E_m , $p = 0, 1, \dots, f_m$. При цьому під OP_{j_0} будемо розуміти OP_{j_i} , а під $OP_{j_{f_m}} - OP_{j_k}$. Уведені означення будемо використовувати для опису відносин між елементами ТС.

Будемо вважати, що операції OP_{j_i} та OP_{j_k} слабо зв'язані в даній ТС, якщо в цій ТС існує хоча б одна сукупність операцій E_m така, що будь-які дві її сусідні (p -а та $p+1$ -а, $p = 0, 1, 2, \dots, f_m$) операції безпосередньо зв'язані.

Відношення слабого зв'язку між елементами ТС можуть бути представлені за допомогою ланцюгів (послідовностей ребер графа, в яких кожен два сусідніх ребра мають загальну кінцеву точку) на графі безпосередніх зв'язків (рис. 2). На цьому графі, наприклад, між операціями OP_3 та OP_5 існують наступні ланцюги: $OP_3OP_6OP_5$, $OP_3OP_1OP_2OP_5$, $OP_3OP_2OP_5$, і т.д. Таким чином, порівнюючи ці означення можна зробити висновок, що безпосередньо зв'язані операції слабо зв'язані, тобто, що відношення безпосереднього зв'язку є поодиноким випадком відношення слабого зв'язку (коли сукупність E_m складається тільки з двох операцій OP_{j_i} та OP_{j_k}).

Наведене вище означення відношення слабого зв'язку для будь-яких двох операцій OP_{j_i} та OP_{j_k} потребує, щоб існувала хоча б одна сукупність операцій E_m така, яка має наступні властивості:

- 1) операція OP_{j_i} є першим елементом E_m , а OP_{j_k} - останнім;
- 2) для будь-якого p за умови $0 \subseteq p \subseteq f_m$ впливає наявність безпосереднього зв'язку між $OP_{j_{n(p,m)}}$ та $OP_{j_{n(p+1,m)}}$.

Першу з цих властивостей можна описати тримісним предикатом

$$\xi(i, k, m) = (\{n(0, m) = i\} \wedge \{n[f_m, m] = k\}). \quad (5)$$

Другу властивість можна описати за допомогою двох предикатів: предиката умови

$$\mu(p, m) = [0 \subseteq p \subseteq f_m], \quad (6)$$

та предиката наслідку

$$(\alpha[n(p, m), n(p+1, m)] \vee \alpha[n(p+1, m), n(p, m)]). \quad (7)$$

Використовуючи квантори існування ($\exists E_m$) - “існує така сукупність E_m ” та загальності ($\forall p$) - “для будь-якого p ” відношення

слабкого зв'язку між операціями OP_{ji} та OP_{jk} даної ТС можна описати двомісним предикатом

$$\nu(i, k) = (\exists E_m)[\xi(i, k, m) \wedge (\forall p)(\mu(p, m)) \rightarrow \{\alpha[n(p, m), n(p+1, m)] \vee \alpha[n(p+1, m), n(p, m)]\}]. \quad (8)$$

Оскільки в силу тотожностей булевої алгебри $X_1 \rightarrow X_2 = \overline{X_1} \vee X_2$, вираз для $\nu(i, k)$ можна записати у вигляді

$$\nu(i, k) = (\exists E_m)(\xi(i, k, m) \wedge (\forall p)\{\overline{\mu}(p, m) \vee \alpha[n(p, m), n(p+1, m)] \vee \alpha[n(p+1, m), n(p, m)]\}). \quad (9)$$

Виходячи із предиката $\nu(i, k)$ очевидне означення відношення слабкого зв'язку між елементами ТС: елементи ТС OP_{ji} та OP_{jk} мають назву слабо зв'язаних, якщо для фіксованих i та k предикат $\nu(i, k) = 1$.

Якщо елементи OP_{ji} та OP_{jk} не є слабо зв'язані, то вони мають назву не зв'язані. Тоді для фіксованих i та k предикат $\nu(i, k) = 0$.

Таким чином, якщо операції OP_{ji} та OP_{jk} не є зв'язані в будь-якій сукупності E_m , яка має властивості (5), знайдеться хоча б одна пара сусідніх операцій, які не є безпосередньо зв'язаними.

Будемо вважати, що операція OP_{ji} передуює операції OP_{jk} (операція OP_{jk} іде слідом за операцією OP_{ji}), якщо в даній ТС існує хоча б одна сукупність E_m така, що будь-яка операція, яка їй належить, безпосередньо іде слідом за попередньою.

На орієнтованому графі зв'язків між елементами ТС (рис. 3) операція OP_7 іде слідом за операціями OP_3 , OP_6 і передуює операції OP_{10} , операція OP_6 передуює операціям OP_7 , OP_5 і йде слідом за операціями OP_3 , OP_{10} і т.д. Якщо операція OP_{ji} передуює операції OP_{jk} то на графі зв'язків існує шлях OP_{ji}, OP_{jk} (орієнтований ланцюг або послідовність дуг, початок кожної з яких є кінцем попередньої), наприклад, шляхи $OP_3OP_2OP_5$, $OP_3OP_6OP_5$, $OP_3OP_7OP_{10}OP_6OP_5$ і т.д. Очевидно, що дана операція може йти слідом за декількома операціями та передувати декільком операціям в ТС.

Сукупність E_m , існування якої в даному випадку вимагається означенням відношення “передуює - іде слідом”, володіє властивістю (5). Крім того, повинна мати місце умова (6), а наслідок, який випливає з неї, буде мати вид $\gamma[n(p,m),n(p+1,m)]$. Тому відношення “передуює – іде слідом” описується двомісним предикатом

$$\eta(i,k) = (\exists E_m)[\xi(i,k,m) \wedge (\forall p)\{\mu(p,m) \rightarrow \gamma[n(p,m),n(p+1,m)]\}] \quad (10)$$

або

$$\eta(i,k) = (\exists E_m)[\xi(i,k,m) \wedge (\forall p)\{\bar{\mu}(p,m) \vee \gamma[n(p,m),n(p+1,m)]\}]. \quad (11)$$

Очевидно можна дати визначення відношенню “передуює – іде слідом”: операція OP_{ji} передуює операції OP_{jk} (операція OP_{jk} іде слідом за операцією OP_{ji}), якщо $\eta(i,k)=1$.

Якщо операція OP_{ji} передуює операції OP_{jk} , або іде слідом за операцією OP_{jk} , то операції OP_{ji} та OP_{jk} мають назву сильно зв’язані.

Відношення сильного зв’язку між елементами ТС еквівалентне наявності хоча б одного із двох шляхів $OP_{ji}OP_{jk}$ або $OP_{jk}OP_{ji}$ на орієнтованому графі зв’язків між елементами ТС (рис. 3).

Слід відмітити різницю відношень сильного та слабого зв’язку між операціями. Ця різниця гарно інтерпретується на наведених вище графах. На відміну від сильно зв’язаних операцій для слабо зв’язаних операцій існування шляхів не обов’язкове, достатньо існування хоча б одного ланцюга.

Для нашого прикладу операції OP_4 та OP_1 сильно зв’язані (шляхи $OP_1OP_2OP_4$, $OP_1OP_3OP_2OP_4$ на графі рис. 3), але операції OP_4 та OP_6 слабо зв’язані (ланцюги на графі $OP_4OP_5OP_6$, $OP_4OP_2OP_3OP_6$ і т.д.); операції OP_3 та OP_9 , а також OP_3 та OP_{11} сильно зв’язані (шляхи $OP_3OP_2OP_4OP_8OP_9$ та $OP_3OP_2OP_4OP_8OP_{11}$); операції OP_4 та OP_{10} слабо зв’язані і т.д.

Відношення слабого зв’язку між операціями має властивість транзитивності, тобто якщо операції OP_{ji} та OP_{jk} слабо зв’язані,

операції OP_{jk} та OP_{jl} слабо зв’язані, то операції OP_{ji} та OP_{jl} теж слабо зв’язані.

Для відношення сильного зв’язку між операціями властивість транзитивності в загальному випадку не має місця. В нашому прикладі операції OP_6 та OP_5 сильно зв’язані, операції OP_5 та OP_4 сильно зв’язані, але операції OP_6 та OP_4 зв’язані лише слабо.

Висновки. Отримані предикати (8) – (11) можуть бути використані для розробки алгоритмів розпізнавання видів зв’язків між елементами ТС, які являються обов’язковою складовою процедур їх структурного аналізу.

ЛІТЕРАТУРА

2. 1.Гибкие производственные комплексы/Под ред. П.Н. Беянина, В.А. Лещенко, М.Машиностроение, 1984. – 384с.
3. 2.Ткач М.М. Основні концепції методології структурного системного аналізу і проектування ГВС // Адаптивні системи автоматичного управління. - 2003 №6(26). С.90-93.
4. 3.Ткач М.М., Поліщук М.М. Методологія формування групових операцій при проектуванні ГВС // Адаптивні системи автоматичного управління. - 2005 №8(28). С. 142-146.
5. 4.Ткач М.М. Моделювання технологічних структур ГВС // Адаптивні системи автоматичного управління. - 2007 №10(306). С.142-151.
6. 5.Ткач М.М. Формалізований опис відносин між елементами технологічних структур ГВС //Вісник ХНАДУ - 2007 №37. С. 134-135.

Получено 07.09.2007 г.